

Waarom ondersteuning van gevangenen belangrijk is

Door Bristol Anarchist Black Cross

- Originele titel: Why prisoner support is important
- Verschenen: 2010
- Bron: Flyer 'Why prisoner support is important', Bristol Anarchist Black Cross, <https://bristolabc.wordpress.com/2010/09/05/why-prisoner-support-is-important-2/>
- Vertaling: [Anarchist Black Cross Nijmegen](#)

Het volgende artikel is geschreven door Bristol Anarchist Black Cross (ABC) met een inbreng van andere ABC-activisten en andere losse anarchisten. Het verscheen ook in de krant [Freedom](#), en was de Anarchist Bookfair in Londen. De tekst reflecteert de over het algemeen lage gevangenenondersteuning en solidariteit binnen onze beweging en waarom wij dit moeten verhogen.

Het [Anarchist Black Cross](#) is een netwerk van anarchistische gevangenenondersteuningsgroepen.

Waarom ondersteuning van gevangenen belangrijk is

Waarom ondersteuning voor gevangenen?

Gevangenenondersteuning zou een essentieel facet moeten zijn de politieke activiteiten van elke anarchist; toch verwerven groepen ter ondersteuning van gevangenen weinig steun van onze mede anarchisten. Waarom is dit?

Natuurlijk, het is logisch voor ons om mensen uit onze directe omgeving, vrienden en familie of zelfs kameraden van elkaars affiniteitsgroep, te steunen als zij opgesloten worden. Maar waarom steunen toch zo weinigen anarchisten hun kameraden in de verdere beweging, laat staan gevangenen in het algemeen? Wederzijdse hulp en solidariteit zijn zeker een centraal begrip binnen het anarchistische 'gedachtegoed', een fundament waarop een anarchistische samenleving zou moeten worden gebouwd. Toch is het iets dat vaak niet buiten de eigen kringen van de directe omgeving treedt (familie, vrienden affinity group.)

Niet 'sexy'genoeg

We weten allemaal dat de ondersteuning van gevangenen niet in het bijzonder spectaculair of lonend is in de zin van een duidelijk direct effect: we zien onze omcirkelde (A) graffiti op de muur, dichtgelijmde pinautomaten, verstoring door een [picketline](#) of de realiteit van een artikel in onze favoriete tak van propaganda (al kunnen de meeste hiervan ook worden gebruikt als een wapen in de

strijd van een ondersteuningscampagne voor gevangenen). Desondanks is de ondersteuning van gevangenen voor het grootste deel onzichtbaar; het schrijven van brieven, het sturen van geld en het geven van andere praktische ondersteuning. Ja, we zouden af en toe naar een show kunnen gaan voor het genereren van gelden voor de ondersteuning van gevangenen maar doen we dit omdat we geld willen doneren of omdat we de bands willen zien?

We kunnen wel een oproep tot de ondersteuning van specifieke gevangencampagne lezen maar geven we hier werkelijk veel aandacht aan? Of gaan we mee naar demonstraties bij gevangenis en als ze worden uitgeroepen? Dit is eigenlijk in feite een van de erg makkelijke en effectieve manieren van het tonen van solidariteit en het steunen van individuele gevangenen. Zowel als het laten zien van de managers van deze fabrieken van repressie dat we buiten de gevangensmuren weten en geven over wat ze proberen te doen met onze kameraden, zij die wij kiezen te ondersteunen aan de binnenkant. Groepen die gevangenen ondersteunen krijgen regelmatig te horen dat deze activiteiten duidelijk effect hebben, dat de gevangenisautoriteiten er kennis van nemen en dat gevangenen beter behandeld worden als zij worden ondersteund.

Zeker niet onbeduidend

Het schrijven van brieven mag misschien een onbeduidende wijze van steun betuigen lijken voor individuele gevangenen maar het is een concreet en praktisch startpunt en een die ook erg direct de mensen 'binnen' laat weten dat zij die aan de 'buitenkant' zijn aan hen denken en solidariteit met hen tonen.

'Maar er zijn maar zo weinig anarchistische gevangenen' hoor ik je zeggen. Ja, het is waar dat het niveau van de strijd in dit land erg laag is en dat dit ook te zien is in de strijd binnen de gevangenis zelf, maar dat is geen reden om met deze situatie dan maar genoeg te nemen. Anarchisten zouden zeker ook de klassenstrijd moeten opzoeken en ondersteunen waar dit ook gebeurt, zowel binnen gevangenis als in de bredere samenleving, in zowel Groot-Brittannië als daarbuiten. Ondanks de slechte stand van zaken in de internationale valuta index in het laatste bastion van de Rijken *'Geld in je zak'*, kan ons gewin nog steeds veel betekenen in bepaalde delen van de wereld, met name in Oost-Europa en Zuid-Amerika. Er zijn zeker gebieden waar alleen praktisch gezien onze solidariteit erg waardevol is.

Een ander is het naar de straten brengen van de solidariteit. Een klassiek voorbeeld hiervan zijn de hongerstakingen van Griekse gevangenen in November 2008, toen de meeste van de gevangenen in de 21 Griekse gevangenis een 18 daagse hongerstaking begonnen ter ondersteuning van een uitgebreid 45-punten programma voor gevangenis hervormingen. Massademonstraties en vele solidariteitsacties buiten de gevangenis ter ondersteuning van de hongerstakingen hielpen bij het verwezenlijken van een groot aantal concessies door de Griekse staat. Concessies die niet zo eenvoudig hadden kunnen worden behaald als er niet zo'n grote openlijke steun en solidariteit was vertoond.

Het sociale gevangenen probleem

Dit brengt ons bij het zogenaamde 'sociale gevangenen' onderwerp dat voor lange tijd een probleem is binnen de anarchistische beweging, vooral bij de meer liberale elementen in de anarchistische

beweging die het bezig houden met 'ordinaire criminelen' afwijzen. Gelukkig echter zien de meeste anarchisten die zich bezig houden met het ondersteunen van gevangenen dit in vanuit een ander perspectief.

Als je een langetermijnsgevangene bent in welke gevangenis dan ook heb je twee opties: of je neemt de positie van de 'vogel' aan, wandelen in de pas, zo weinig mogelijk problemen opzoeken voor je zelf als mogelijk; of je staat op als een individu en vecht voor je waardigheid en de waardigheid van andere gevangenen ,tegen het systeem dat is ontworpen om de waardigheid uit iedereen te persen. Een gevangenis is namelijk, ondanks alles wat de PR ons over rehabilitatie en gedragsaanpassende therapie doet laten geloven, ontworpen om de individuele gevangene te straffen, om hen niet terug te willen doen keren en daarom de 'misdaad' niet nog een keer zullen plegen die zou kunnen resulteren in meer tijd uitzitten.

Daarom zouden we, als we gevangenen tegen komen die zijn geradicaliseerd door hun gevangeniservaringen, bezig zijn in de klassenstrijd tegen het systeem van sociale controle dat de gevangenis is, hen moeten ondersteunen in die strijd. Want zelfs de meeste cynische anarcho's moeten zien dat wij als beweging het idee van een non-hiërarchische gedecentraliseerde klassenvrije samenleving breder gedragen moeten zien te krijgen en dat zij die zich op het scherpste punt van het systeem van de staat, de sociale controle en de conditionering bevinden, het meest ontvankelijk hiervoor zijn dan de meesten.

Ook vanuit perspectief van puur eigenbelang, als de weinige anarchistische gevangenen die wel in de gevangenis belanden voor kameraden zoeken en met hen de strijd aan gaan tegen het gevangenisregime, laat de geschiedenis zien dat het juist deze sociale gevangenen samen met de anarchisten een gezamenlijke strijd voeren. Het is dus logisch dat we, door hun nu solidariteit te laten zien, niet wachten tot het slechts een beloning wordt voor de wederzijdse hulp en solidariteit die zij zelf hebben laten zien aan onze gevangen anarchistische kameraden.

Revolutionaire solidariteit

Net als dat de ondersteuning van gevangen meer zou moeten zijn dan enkel eerste hulp voor gevallen kameraden is het steunen van andere klassenstrijd-gevangenen een bewuste handeling van revolutionaire solidariteit, een van praktische alledaagse anarchistische politiek.

Gevangenenondersteuning kan ook niet enkel worden gereduceerd tot liefdadigheid, het schrijven van brieven naar een gevangene of het financieel ondersteunen van een ABC-groep.

Gevangenenondersteuning zou in feite moeten worden gezien als een bredere revolutionaire solidariteit waar anarchisten van allerhande pluimage actief in zouden moeten deelnemen. Het zou een integraal onderdeel moeten zijn van de anarchistische strijd, zowel tegen de gevangenisamenleving als wel ter ondersteuning van een nieuwe samenleving die gebouwd is op de ruïnes van de oude.

Uiteindelijk is het belangrijkste wat we kunnen doen er op uit gaan en actief worden. Door strijd en het opbouwen van een revolutionaire beweging kunnen we niet alleen anarchistische gevangenen helpen, maar iedereen die solidariteit nodig heeft.

Praktische dingen die wel kunnen doen

- Schrijven naar gevangenen – praktische solidariteit die steun aan de gevangenen waarnaar we

schrijven behelst, als wel een tochtje naar het postkantoor.

- Financiële steun aan groepen die gevangenen ondersteunen – we besteden veel van onze tijd en moeite aan geld genereren, tijd en inspanning die beter aan andere doelen kunnen worden besteed.
- Boeken voor gevangenen – in plaats van het besteden van je 'hard verdiende centen' aan dat volgende boek over anarchistische geschiedenis, geef je geld aan het Haven Distribution – 'boeken voor gevangenen' project.
- Andere geschreven brieven/faxen/e-mails – ondersteunende groepen voor gevangenen strijden vaak voor de belangen van gevangenen om te zorgen dat zij betere omstandigheden krijgen, op borgtocht vrij komen of zelfs niet worden geëxecuteerd.
- Organiseer – op de werkplek en in de gemeenschap. Dit is iets dat we allemaal zouden kunnen doen.

[gevangenenondersteuning](#), [solidariteit](#), [organisatie](#), [anarchist black cross](#)

From:

<https://www.anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

https://www.anarchisme.nl/namespace/waarom_ondersteuning_van_gevangenen_belangrijk_is

Last update: **14/12/21 10:20**